

LO MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periódichs
Número solt: 5 céntims; número atrassat: 10 céntims

SUSCRIPCIÓ

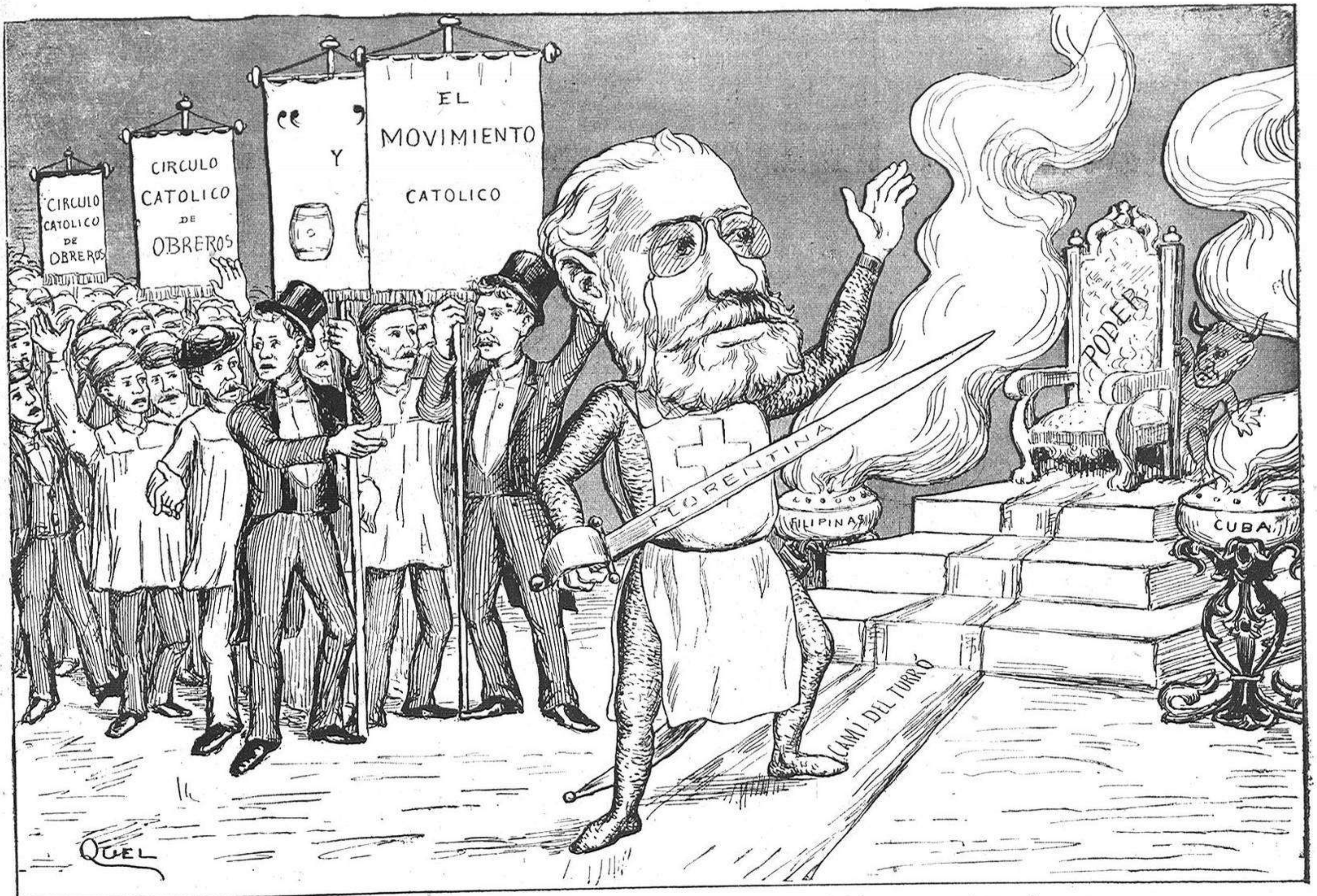
En Barcelona semestre — 2 pesetas
un any — 3

En provincias semestre — 2'50 pesetas
un any — 4

Extranger semestre 3 pesetas

Administració: Fontanella, 5, entresol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

LO PARTIT CATOLICH... BUSCANT GEFE

Per quefa ¡votoalisto!
'ns 'niria, ni pintát,
ab sa daga florentina
d' un tall tan ben esmolát

Ay, ay, ay... si senyó;
¿hont n' hi ha un altre de milló?
Ay, ay, ay... fort minyons:
¡Viva las institucioooóns!

CRÓNICA

Si las guerras de Melilla, Cuba y Filipinas haguessin durat pochs dias y no 'ns costessin tanta sang y tans dinérs, casi bé podriam dir que 'ns haurien prestat un quan servey.

Lo de posar de manifest la cangrenosa llaga del malehit lliberalisme que tot ho destrossa y devora.

Be podem assegurar que aquestas guerras terribles han inutilisat per complert als dos partits que turnan en la direcció de la nau espanyola.

Aixís ho comprenen la majoria dels espanyols y aixís ho veuen varios politichs mes ó menos notables que 's proposan formar un partit que ha de titularse partit católich.

Ja fá algun temps, á don Ramón Nocedal l' hi va passar per la barretina crear un partit católich nacional á semblansa del que funciona en Alemania ó Inglaterra, ahont la religió del Estat es la protestant y la professan la majoria del seus habitants; y que per lo tan, la sola existencia d' un partit que aixís s' anomenés en Espanya, implicava l' aseveració de que aquí hi había partits que no professaban la religió de l' Estat, que es la católica.

Fa un any proximament, que va sucitar-se una cuestió entre varios periódichs [de diferents bandos sobre l' unió dels católichs, aduint textos pontificis y sarandeján al Papa ab menos respecte que passió, resultant á la fi que cada qual 's va quedar ab la seva opinió, ni s' en va treurer cap resultat práctic.

Avuy sembla que la cosa va de veras. Avuy ja 's parla d' un *partit católich* en lo qual hi cabrán tota classe de polítichs de totas procedéncias, venint á ser una especie de gasofia ó salfayna, guisada á lo católich en la gran cassola del presupost.

¡Ben vingut sigui, per ara, aquest partit católich si bása las sevas lleys y 'ls seus actes en lo gran códich que no te rival:

Los Manaments de la ley de Deu.

Pero, se 'm figura que aquest partit católich no ha de respondrer al fi per lo que volen crearlo.

Formát per una colla de polítichs de varias procedéncias, entre élls no hi poden cabrer la fé, ni l' unitat d' ideás, ni sisquer l' unitat en l' aplicació dels procediments per 'lograr un fi determinát.

Be es veritat que 's dihuen católichs los conservadors, los fusionistas, los silvelistas y hasta 'ls republicáns, pero també en plé Congrés varen fer protestas de catolicisme dos masóns de set solas com en Sagasta y en Beranger, y no obstant lo primer va aplaudir la llibertat de cultos y l' matrimoni civil, y l' segon va abandonar (per pochs dias, ¿eh?) lo ministeri d' Ultramar per anarsen al *campo del honor* á clavarse quatre tiros ab un altre *católich* tan fervorós com éll.

Si aquest partit católich ha de [formarse ab aquesta classe de católichs, me sembla que la religió ja patirà.

Perque, ó jo somio truytas, ó lo primer que ha de fer aquest partit en incubació es suprimir d' una plumada aquell article l' que diu:

Nadie será molestado en el territorio español

por sus opiniones religiosas, ni por el ejercicio de su respectivo culto etc... y aquell altre que diu:

Todo español tiene derecho de emitir libremente sus ideas y opiniones... sin sujeción á la censura previa... y además, amordassar la premsa impia y pornográfica, extirpar l' error que tot ho invadeix y ho maleija, acabar ab los lladres y filtradors, fer tancar á marchas doblas los temples protestants, enjegar tots los cacichs á dida, tapar la boca als católichs racionalistas, y ¡ay! no faltar al seté manament de la ley de Deu quan dels pobres contribuyents se tracta.

Pero, no será verdad tanta belleza.

Aquest partit católich formát de polítichs de totas las procedéncias... lliberals ¿qué pot donar de sí sinó fruits plens de microbis del lliberalisme?

Y encare gracias que d' aquest partit ne formessin part alguns de procedéncias tradicionalistas com Don Valentí de *El Movimiento Católico*, que pot ser l' hi queda encara una mica de vergonya de la que gastaba en «El Cuartel Real» durant l' última guerra carlista, y com en Nocedal que, escapát del partit ó Comunió Carlista, de ahont no devia haver fugit may, podria fer algo de profit en benefici de la Religió y la Patria portant á la práctica las ideas vertidas en lo magnífich discurs que pronunciá en Valencia.

Pero, uns y altres y tots plegats ¿qué farán sí, com se diu y 's murmura, lo *Capitá Manaya* ha de ser D. Francisco Silvela (aixís ho havem sentir dir per persona autorizada) apoyat per lo marqués de Comillas y marqués de Cubas, dos personatjes molt dignes, molt respectables y molt caritatius, aixó sí, pero contagiats de lliberalisme, y per alguns altres que 'm callo per respecte al traje que portan?

¡Lo caballero de la *daga florentina*, gefe d' un partit católich! ¡L' home que per fer unas eleccions va processar la friolera de dos mil ajuntaméns! ¡L' home que, segons diu *El Nacional*, vuyt dias avans de que 's fallés un plet d' un parent seu, va trasladar la Sala entera d' una Audiencia!

¡Y visca la Pepa y 'l partit católich!

Mes amunt, he calificat de magnífich lo discurs que 'n Nocedal va pronunciar fa alguns dias en Valencia.

Ho sostinch encare, pero...

Va de cuento... y es veritat.

Escolteume.

Fa tres ó quatre dias que vaig rebre una carta que deya:

Molt Senyor meu: Si vosté no hi troba cap inconvenient y las mevas poesías l' hi agradan, me permetré colobarar en *LO MESTRE TITAS*, periódich de sa digna direcció.

Al objecte l' hi adjunfo una per si 's digna *insertarla* en lo seu periódich.

De vosté etc. etc. *Juan Pilotas*.

Llegeixo la poesia y 'm dich: ¡Quina ganga! Vaja un colobarador mes trempát que 'm cau del... niu! Bonica poesia!

Y en veritat ho era.

Mes, ahir ¡oh casualitat! vaig sentir ganas d' anar á un cert puesto.

Assentát qu' estava en certa cadira pagant cert tribut á la *naturalesa*, estiro 'l bras y prench un paper...

Me 'l miro y ¡oh dolor! la poesia d' en Pilotas era un robo ab lo titol y 'l lema cambiats.

Lo verdader pare de la criatura, ó de la poesia era un poeta molt celebrát en Barcelona y molt tranquil y molt católich.

¡Amich y estimat Nocedal. Mes d' una vegada t' he parlat en X... y saps que t' estimo y se reconeixer las bonas cualitats que tens, pero posat devant d' un mirall y veurás... un Pilotas.

SAID.

Advertencia.—En lo número anterior, al fer referencia á la següent poesia, varem dir, equivocadament, que la vetllada havia sigut dedicada al Dr. Caixal avans de incorporarse als exercits de Don Carlos, siguent aixís que va tenir llech á son retorn y quan se dirigia á Roma cridat per l' immortal Pio IX.

N. de la R.

COM MES SANG MES COR (1)

Als cobarts espantau
feridas de mort:
pro als soldats que 's baten
com mes sang, mes cor.

Los valents de mena,
los braus cristians,
encare que 'ls vensin
sempre son gegans.
Al veurer l' atleta,
balas, sang y foch
no temen y cridan:
com mes sang, mes cor.

Aquesta paraula
qu' es d' un cor valent
ha estat vostre lema
fins al temps present.
Ab ella vencereu
los treballs mes forts
dihent al empendrels:
Com mes sang, mes cor.

Que vinguin sagnosos,
sacilechs punyals
que las mans blandejan
de folls liberals,
sense palpitarme
presentant lo cor
als butxms digueren:
Com mes sang, mes cor.

A Roma de Pio
vos crida la veu
¿Que hi fa que ho destorbi
de Prim lo gobe n?
Lo vostre coratge
á Roma pren vol;
per obehi al Papa
com mes sang, mes cor.

Del temps del Concili
no vull d'rne res.
¡Quinas xurricadas
als lliberalets!
A las malas máximas
guerra á sang y á foch,
que al costat del Papa
com mes sang, mes cor.

quan á Andorra anareu
de la Seu (2) fugint,
sols los angels saben
lo que vau sufrir.
Si uagn queya 'l guia
cridava: ¡Só mort!
¡Animo! l' hi deya:
Com mes sang, mes cor.

A. M. D. G. (5)

(1). Despres de molts passos havem pogut lograr la present poesia á que 'ns referiam en lo passat número, ab la promesa de callar lo nom de qui va llegirla. Procurarem publicarne algunes més; llegidas en la mateixa vetllada

(2) Lo llsim: Dr. Caixal se refugió en Andorra fugint dels cipayos que volian assassinarlo

(3) de la Seu d' Urgell,

(4) Lo senyor Bisbe fou presoner en Alicante.

(5) L' havem copiada al peu de la lletra suprimint las estrofas que 'l temps ha fet illegibles.

Quan en las Provincias
en mitj del combat
la sang, que corria
veient del soldat.
Encé sde coratge,
envejant sa sort,
allá tots cridavau
com mes sang, mes cor.

Quan lliberal odi
eixit del infern
ab canons y espasas
rodejá 'l Castell; (3)
en la má 'l Sant-Cristo
¡Animo! ¡pit fort!
als mnyons cridavau:
com mes sang, mes cor.

Ditxosos vosaltres
Enfrá y Torcuat
que á n'an enemigas
per guardá 'l remat
lo pit presentavau.
¡si 'ns toqués tal sort!
llavors, si, diriam:
com mes sang, mes cor.

¡Alicant ditxosa! (4)
Veieren tos ulls
la nau que 't portava
d' Espanya la llum.
Y al saltá á la platja
sentires ab goig
com deyan sos llavis;
com mes sang, mes cor.

Al arrivá á Espanya
sens pará... ¡endevant!
Fort y sense playner
als masons malvats.
Fou sempre escut vostre
de Jesus lo Cor;
No temáu: mes, empre
com mes sang, mes cor.

També avuy nosaltres
al vostre costat
prometem fer guerra
d' Espanya al Tirá:
Y com mes sang raigi,
no hi fá res; mes fort,
que pels fills d' Ignasi
com mes sang, mes cor.

SONET

A un poeta..... burleta.

Burlarte dels trovayres, crech que 't plau,
Que sombra 't poden fer sí gana 'ls dona.
¡Venirte tú á burlar com una mona
De qui 't dona mil voltas, no t' escau.

Lo poeta que fa aixó, n' es mol babau
Y fins la dignitat pert de persona;
Y en comte de guanyar una corona
Ne guanya un estofat que 'l d'ixa b'au.
Si jo no tinc llorers, ni tinc sabiesa,
Tu, en cambi, petulancia t'ns per vendre,
Puig mostras escribint, tal me quinesa
Que res de lo que fas se 't pot entendre.
La vida deixa, donchs, que tens empresa
Y... tira un carretó; aixó has d'apendre.
A. PALLEJÁ.

FUETADAS

Nos escrihuen de Perpinyá que la festa de la República celebrada lo día 14 va ser molt fredda.

Retreta militar, parada, algunas iluminacions en las casas dels empleats y lo Passeig iluminat á la veneciana... y para de contar.

Lo poble pot be dirse que no va pendre part en las festas.

Se veu que aquella senyora República va molt á menos desde qu' han sortit á la superficie las sevas miserias y 'ls lladrocinis del Panamá.

Lo que mes va cridar l' atenció va ser lo reparto de carn de caball als pobres.

Si m' haguessin cregut á mí, haurían enviat una cuixa al president de la república.

Y una pota.

Perque de segú que en lo palacio del Eliseo no 'n menján may.

Lo Centre de Carlistas de Barcelona va celebrar los días de D. Jaime de Borbón ab un banquet en el que hi assistiren 150 comensals.

L' acte va ser presidit per D. Antón Riva, oficial en la passada guerra, y los senyors Gimbernat, Estefanell, Lamoglia y Sangenis, individuos de la Junta Directiva.

Lo primer de brindar va ser un virtuós párroco de Barcelona, molt estimat dels carlistas, que va recordar ab molta oportunitat la crema dels convents, fent atinadas consideracions sobre aquells fets execrables.

Va ser aplaudit extrepitosament.

Luego usaren de la paraula los Srs. Puig y Jofre, don Josep Navarro, Morera (fill) Camprubí, Ferran y lo Sr. Gimbernat, que, fent una magnífica defensa dels Furs, va resumir los brindis en nom de la Junta Directiva.

La Presidencia honoraria la ocupavan dos respectables sacerdots.

Va resultar una festa de familia, de fraternitat y agradable en gran manera.

Va xocar-me, en veritat, lo menú:

- Arrós de campanya.
- Badella á la bayoneta.
- Pollastre al galop.
- Encurtits granejats.
- Vins, postres y cigarros.

¿Y 'l toch de llamada, per quan lo guardén?

També lo Circol Tradicionalista va celebrar la festa onomástica de D. Jaime ab una vetllada.

Va presidirla D. Salvador Morales y 'l distingit orador D. Vicens Calatayut.

La part musical estava confiada á la senyora Laspiur y á la senyoreta Pijoan y Vallhonesta.

Llegiren inspiradas poesias los Srs. Viada y Lluch, Buxareu, Lloret y 'l nen Bertran.

Don Vicens Calatayut va pronunciar un discurs magnífich que va ser aplaudit estrepitosament per la numerosa concurrencia.

Sembla que definitivament quedarà arreglat lo assumpto dels abasteixedors de carns.

Me 'n alegro de debó, per mes que de carns, y especialment de la de tocino, no 'ns ne hauría pas faltat may.

Hi ha cada lliberal per aquestos carrers que... ja, ja.

Segons nos escrihuen de Tarrassa, després de molts treballs y no pocas dificultats, han lograt los carlistas d' aquella industrial població crear un Circol Carlista que reuneix moltes y bonas condicions.

Sembla que alguns elements lliberals que volen sentar plassa de mes catòlics que tot-hom, fan la guerra al Circol Carlista de la manera mes despiadada é inicua.

Animo, carlistas de Tarrassa, á Dios rogando y con el mazo dando.

No us deixeu atropellar per aquesta colla de galifardeus.

Avuy lo vestit catòlic s' ha fet de moda per cubrir totas las hipocressias.

Fóra caretas.

Agrahim de veras al importantíssim diari de Madrid *El Correo Español* las frases laudatorias que 'ns dirigeix en un dels passats números.

Lo veurens honrats ab lo cambi de tan estimat periódich, es un dels goigs mes grans que ha experimentat LO MESTRE TITAS desde que veu la llum pública.

En Villarroya, població aragonesa, se celebravan los exámens dels noys que assisteixen á la escola municipal, baix la presidencia de las autoritats locals, quan lo digne Párroco, al finalisar l' acte va dirigir la paraula á aquells tendres noyets recomenantlos que fossin bons, estudiosos y creyents, que aixís lo bon Jesús los estimaria de veras.

L' alcalde, que deu ser un animalás ab tota l' estensió de la paraula, plé de rabia y de coratge va interromprel dihentli:

—Aquí no 's permet parlar de religió ni de altres tonterias.

Lo Gobernador de Zaragoza entent en l' assumpto.

Pro ¡ay! 'm sembla que no l' hi farán res.

Los conservadors se pintan sols per deixar impunes tots los atáchs á la religió catòlica, qu' es la del Estat.

Lo Circol Carlista de Madrid va veurers obligat á suspendre la vetllada en honor del Príncep D. Jaime, á causa d' haverse presentat en lo local un delegat del Gobernador.

Lo Govern, en mitj del canguelo que l' hi causa tot acte carlista, no s' adona de qu' fa temps qu' está jugant ab foch, y un día potser que 's cremi los dits.

Que tot es posible en aquest mon... de conservadors.

Nada menos que á 150,000 arriba lo número de fincas embargadas en la provincia de Zaragoza per falta de pago á la contribució en lo período comprés entre 1888—89 y de 1894—95.

Aquests son datos capassos de fer la epologia dels governs lliberals.

Y si devant d' aixó lo poble espanyol no 's sacudeix... las pussas, que grati.

¡Pareix mentida!

Lo Eminentíssim cardenal Monescillo, arquebisbe de Toledo, se trova en estat gravíssim.

L' hi han sigut administrats los Sants Sagraments y 's desconfia totalment de salvarlo.

Preguem á Deu que 's digni salvar la vida al ilustre purpurat, gloria del Episcopat espanyol.

Ha entrat á formar part en la redacció de LO MESTRE TITAS, l' escritor catòlic y distingit poeta que 's firma baix l' pseudonim de Flostich.

El Syl-labo, contestant á la alusió que l' hi feyam en un dels nostres números passats, diu que la publicació antimasonica es incapás de ser sacramentalment absolta; qu' es un periódich prohibit de *segona classe*; que cap catòlic legitimista pot llegirlo constanment.

Ja es apretár, lo que fa *El Syl-labo*.

Ab los assumptos de *quien corresponda* no 'ns hi ficarem pas. Pro en lo que toca á la partida de la porra, podem assegurar á *El Syl-labo* que 'ns posarem á honesta distancia dels *porristas*, perque 'ls coneixem á tots.

Lo menos tan com coneixem als propietaris, redactors y demés de la que *El Syl-labo* anomena publicacion *anti-masonica*.

Que si es vritat que tots son personas piadosas y la seva presencia en Trento va edificarme (com m' edifica en certs temples y sagristias de Barcelona) també es mol cert que las sevas pecadoras mans han deixat oberta en *canals* tota consecuencia política, per mes *legitima* que sigui.

Aquell viva al únich Rey antimasonich va ser un rasgo espontáneo de sinceritat, que prompte va ser ofegat per *canaladas* d' odi y de inquina la mes.... poca solta que pot donarse.

Dos venedors de periódichs cridan la llista de la loteria. Un d' ells esclama:

¡La llista de la loteria de Madrid ab la primera á Barcelona!

L' altre la crida d' aquest modo:

¡La llista de la loteria ab la tercera á Barcelona!

Un senyoret que passa per la rambla ho sent y diu entre si mateix:

—Deixam comprar la de aquell manu, que porta la primera.

La platea del teatro está plena de gom á gom. Hi ha un cambi de decoració y 'l director dona un cop de pito molt pronunciat, quant un palluch s' alsa de la butaca y fuitj com un desesperat.

—¿Ahont aneu, mestre, que us passa?—li diu un acomodador.

—¡Fugi, deixim... que 's cala foch!

En un teatro:

—Hola, noy, ¿qué vas sol?

—¡No; ab la meva segra!

—No la veitj pas.

—¡Ay amich meu! si desde que vaitj casarme la porto sentada sempre sobre la post del pit.

GORRELLA POÉTICH.

INTERVIEW

—¿Que tal, Senyor Mestre Titas?

—¡Hola Flostich! Be ¿y vosté?

—Voldria una conferencia...

—Espliquis... Vosté mateix...

—La politica d' Espanya,

que l' hi sembla ¿fa bon pés?

—Si senyor ¿perque ho pregunta?

—Sento dir á molta gent,

que mes mals de 'l que estem are

no es possible estarho mes; també diuen que las guerras van remalissimament, que corren males noticies y las oculta 'l govern; que 'ls dine s ja se 'ls acaban als pobrets contribuyents; que la cosa está madura y á poch que 's giri mal temps caura 'l govern com las flgas es dir; per son propi pés.

¿De tot aixó, que n' hi sembla?

¿Quin es lo criteri seu?

—Los Espanyols que aixó digan pensan malissimament.

¿Qui duptará que las cosas no vaigín pel camí dret?

¿Qui hi haurá que encara dupli del mes gran, del mes superb, del mes digne, del mes sabí; del mes inclit dels governs?

¿No veu quina calma chicha s' ovira per tot arreu?

¿No veu la pau, la bonansa, lo desarrollo, 'l progrés, que domina en tota Espanya?

¿Vosté mateix, que no ho veu?

—Si senyor; però 'l... —Si, home n' 'm vinga ab perols, per Deu; si aixó es una bassa d' oli... tothom felis... y content.

—Si: si: mes en los diaris cada dia yo llegesch que hi ha motíns, assonades, protestas per tot arreu contra arbitrs, contra impostos, contra 'ls consums... —¿Bueno y que? tot aixó ab una pareja de civils, ho deixa llest.

Y encara que las protestas vinguessen cada moment ¿contra qui las dirigeixen? contra dels Ajuntaments, contra Batlles ó Empresaris... pro may, van contra 'l govern. Aixó de sobres demostra que tot va bé; molt rebé.

—¿Y la guerra en las colonias... no 'n va prou, de malament?

—D' hont me surt are ab las guerras San Cristiá; ¿que pot ser no sab que ja no s' en parla?

—¿Que diu home? —Lo que sent.

—¿La guerra de filipinas?

—Y l' de Cuba 'l mateix.

¿No ha vist al cap de la Rambla l' arch de triunfo desfet?

—Si senyor; pro aixó no proba ni demostra lo demés.

—Fill meu vosté es molt incrédul;

¿Que no va sentir potser com tocaban las campanas fent salves al mateix temps?

—Si senyor. —Y es clar, si home;

¿Y no va senti al tadeo cantar un d' aquestos dias per las plassas y carrers?

—No ho sabia y me 'n alegro.

—Si, home si: jo també;

ja ho veu, cuan poch motiu tenen de criticar al govern.

—Tot aixó que voste conta si es qu' es cert, ja va m' l' be; mes... diguim ¿y la butxaca dels pobres contribuyents?

—No es pas cert que ningu 's queixi ni al govern s' haigí dit rés; al contrari, fá poch dias, Don Navarrotreverter lo ministre dels *cumquibus* quedá grantment satisfet dels festeigs y 'ls agasajos que Barcelona l' hi feu, y 's van veure demostradas las simpatias que té.

Y aixó de que 'l govern caigui de madur, ni massa vert, aixó contiú á qui vulga que ningu l' creará de rés.

¿No veu ab cuanta frescura lo *gefe* nat del govern s' en ha anat á remullarse las carns, y enfortirne 'l greix?

¿No veu com tots los ministres tan campants, tan satisfets, s' en van tots cap á la torre á passar l' estiu, distrets? Donchs aixó, ben clar demostra que tothom está content, y que 'ls asuntos d' Espanya marchen mesbé del que 's creu.

¡Si 'l govern que 'ns administra val més de 'l que 'ns mereixém!

—Valja, ha fet un *pá* d' elogis ab mes *Manya* que un *Flaquer*.

—¿Encare voste critica?

¿Encara ho troba malfet?

¡Don Anton! Lo Mestre Titas vol donarhi un bon concell.

Ja que 'l poble que governa es tant curt de... gambalets, ja que hi ha gent tan... tenoca, que no coneix ni compren los inmensos *sacrificis* que en bé d' Espanya té fets; ja que un poble de... pavanas, en lloch d' agrahir son cel admirant las maravellas que s' enclouen en voste s' entretent en criticarlo sens motiu fundat ni cert, no vulga servir de *blanco* ni vulga servir de *rés*; reuneixi als *seus ministres*, diguils los inconvenients que 's topan regint un poble tan... criticón y molest; veigi si ab quatre paraulas los pot donar entenede de que tots junts *dimiteixin*... que 's lo millor que pot fer.

Y llavors Lo Mestre Titas, en proba d' agrahiment, l' hi resará un *pare nostre*; y ab bona barca y bon temps váigissen lluny d' aquí Espanya... per no tornarhi may més.

FLOSTICH

LLEGÚM TERRASENCA

Los homens mes farsans que tenim á Tarrasa volen passá per sants, y son de mala rassa... *joydá! joydá! que duri tan com vulgui joydá! joydá! fins que s' acabará.*

Al dematí dejuns van al mes de Maria, y al vespre están tots junts ab la masoneria... *joydá! etc. etc.*

Ab son terrible orgull fan mes dany que cap plaga tapan al Poble i' ull, y 'l pobre calla y paga. *joydá! etc. etc.*

Vólen serne llanuts, pro son liberals práctichs, puig las sevas *virtuts* en lloch de goig fan fastichs. *joydá! etc. etc.*

Si 'ls cantas la vritat, ja cal que Deu t' ajudi, que pens de vanitat voldrán clavarte un *juli* *joydá! etc. etc.*

Al teatre principal van á menjar verdura 'l algún drama inmoral, ab la mes gran frescura. *joydá! etc. etc.*

Mes també sembran grám perquè 'l bon blat no creixi, y fan mori de fám á aquell que no obeheixi. *joydá! etc. etc.*

Son com llops afamats, vestits ab pell d' ovella, destrossan los remats pitjor que cap centella. *joydá! etc. etc.*

Prou cosas he explicat d' aquesta mala casta: Deu ne tinga pietat, y per avuy dich: ¡basta! *¡Oidá! etc.*

T. CLARITU
estudiant de retorica.

DESDE CASTELLAR

Senyor MESTRE TITAS

21 Juliol 1896.

Senyor meu; Dificilment pot ferse carrech de lo que contribueix ab lo seu modest senmanari á la moralisació de aquesta industrial població; puig ha de sapiguer que los seus números son buscats y llegits ab verdader deliri com ja may ha suchcehit á las asquerosas «Campana» y «Esquella»; aixis es, que encara que solament fos per aixó, no dupto pas que Deu benehirá tan bonas obras.

Lasemana passada vareitg tenir lo sentiment de no trobarlo á casa seva. ¡Oh! crech que de tantas abressadas que li vull fer, auirém á tomballóns; y mes si segueix posant láminas tan patrióticas é intencionadas com las de los números últim y anterior. ¡Ah que n' es voste de llest! Ab *Mestres* de aquesta classe, jo hi auiria encar que fos á la *Montanya* de Sant Llorens á buscar cargols, sense lllum.

Las principals calamitats que afligexen á la gent de be d' aquest poble, son las mateixas que adoleixen cuasi per tot arreu: aixó es, lo caciquisme ó siga aquella rassa emparentada ab lo judaisme que, á semblansa de la malehida serpent que va enganyar á nostros primers pares, infiltra ab la seva característica apariencia de bondat las malas costums y la cizanya á tot allá ahont pot, valentse per tots los medis imaginables de conquistar á aquells que reijexen los destinos de la població y una vegada lograt lo seu fi, com qui tira la pedra y amaga la ma,

son ni mes ni ménos, lo que un apuntador en lo teatro, que tots los actors fan lo que ell los dicta; y lo mes trist de tot, es que la ignorancia siga tan grant que aquell que podria haver sigut parent del célebre Rius y Tauler, no sábiga compendrer que la millor qualitat per governar be, es no fiarse del que vol ferho malament á las sevas espatllas, com recordará li va suchcehir fa poch anys creyent á aquell' altre *sapientissima llantia de sepultura* ab pretencions de il·luminar mes que un arch voltaich y de ser lo seu *futur contrincant*, que impugnant ó no vulguen regoneixer no sé quina firma, va costar á varios anar á viurer una temporada en un temple per fortuna sense altars, puig si solament arriban á faltarhi los sants, qui sab si ells los haurian sustituhit ocupant aquells puestos buit, y tal vegada aniria á postrarse á las sevas plantas lo seu célebre conceller que, com las *comas*, se troba en molts escrits, per ser un personatge que, com los seus companys, los fa falta talent per apendrer de guardar lo degut respecte en lo temple del Senyor.

Aquí hauria donat per terminada la tasca de aquesta semana, si no hagues sapigut *positivamente* que 's tractava de fer activas gestions y series diligencies per averiguar qui es l' autor de aquestas correspondencias; ab lo que demostren patentment que, á la segona *canonada*, tota la *diplocracia* s' ha posat en moviment per evitar la tercera. ¿Ja ho han lograt?

Si en vers de passar aquestos mals de cap tracessin de servir á qui 'ls paga y te dret á ex girlos vetllin per los seus administrats, farian millor paper y posarian especial empenyo per evitar algunas *cosetas* que desdihuen de la moralitat pública, y que de quant en quant siguin assaltadas las parets y tápias d' algunas casas, deseparaxent dels seus corrals, las gallinas, cunills y hasta tocinos, que la pobre gent crian á fi de fer algun quartet per ajudarlos á pagar la contribució de 'ls consums, en la que hi va comprés aquell tant per cent de recarrech per sostenir los empleats y demés gastos del municipi.

Mes ¡ay! crech que es inutil quantas reflexions los fassa; perquè si ab tantas vegadas que han vingut missioners y célebres oradors sagrats á predicarlos, no n' han tret profit, (per que tal vegada s' haurán cregut que la idea era solament per convertir á los sencills treballadors de las fábricas, creyentse que ells ja eran prou perfets desde 'l moment que podian codeixarse ab los senyors del *palau* com si aquella virtuosa *Dama* fos tan cándida y curta, per no compendrer que los seus actes son no mes que aparents, y com si no pogués pensar que podria haberhi homes capassos per *jurar en fals* segona vegada) es per demés que jo m' esforshi per ferlesho entender; com perque tampoch han tingut prou cervell per compendrer que aquella caritativa Senyora que los ha dispensat tantas mercés, prestantlos lo seu apoyo moral y material, podia be ferho ab la bona y santa intenció de que salvessin la seva anima y se fessin dignes de la Gloria del Cel.

Hasta un altre dia se repeteix de voste afectíssim s. s.

FLISTIS.

PASSATEMPS

XARADA

Car amich: Te participo que l' *hú tres* que 'm vas enviar degué anar á un altre puesto; á casa no hi va arribar Vaig rebre aquell penjarrobas y no 'l vaig pas trobá *hú* ¡Alla hont tu no ho trobis, Tano, no ho trobará pas ningú. Cuan puguis, compram y enviam per conducto d' en Pascual una flor de *dós* de plata, que ara m' he tornat *total*.

PEPIS.

SOLUCIONS DE LA SENMANA PASSADA

A la Xarada: Comillas.

A la Targeta: Sant Boy de Llobregat.

Al Geroglífich: Per punts los puntosos.

CORRESPONDENCIA

Krach-Krach.—Las cartas envihilas firmadas y curtetetas y ab gust las publicarem.

Llanties.—Vosté vajissen al pati del os.

Adam.—Y voste put á liberal qu' es un fastich.

Flistis.—Aquell fulano s' ha presentat de nou.

Miquel Silav.—Moltas gracias. Lo grabador te la culpa del retrás.

L. M. C.—¡Ja ho crech! Suscriptors faltan. Gracias.

Estudiant Ruquer.—L' hi agrahim los seus trevallets.

A. V. L. Vich.—Nos importa poch á nosaltres lo que puguin dir aquestos fulanos. Lo caciquisme invadeix tots los partits; ¿perqué no ha de provarficarse en lo partit que voste aludeix?

BARCELONA.—TIP. LIT. JOAN JUTGLAR